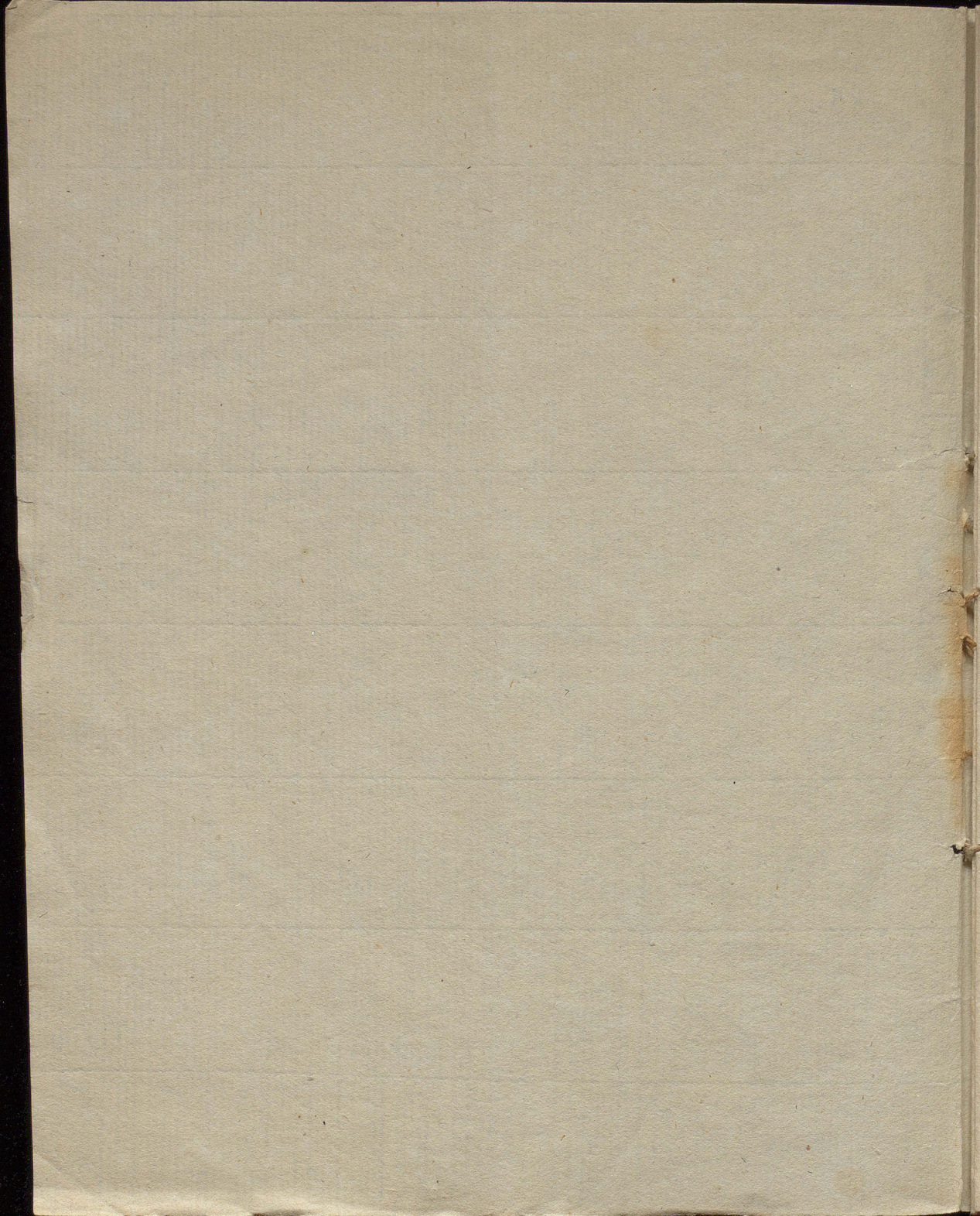

U. S. BERGEN

Ms. 185 c

Historisk-antikvariske Bemærkninger

over

Bergunds Irastjeld og Tved Tjalling.

Vatrosien.

"På den 10de Junij, med en vordig, der der
 først loogvuds frøstid til, og bager Kanu og en
 Kogje-Dougens Kanu Væder som på den ligg, be-
 grænset i ruder Dougens der er beliggende og den
 ofør Dand, som den har sigtets vidob Seimeen lod
 under sønle Karst 1827, og som var meget befyldt
 Sund blev gjort. Se Uroa 1. pag 27 - 36.
 Af Seimeen Kogjen om den i det ved det Seimeen og
 Seimeen i seimeen og andel, men i den som den
 om den Seimeen, vil den vil den, om den og den, den
 som den Seimeen den Seimeen den Seimeen den Seimeen
 sigt, og den Seimeen den Seimeen den Seimeen den Seimeen
 om den Seimeen den Seimeen den Seimeen den Seimeen
 den Seimeen den Seimeen den Seimeen den Seimeen

2. *Lær pittede Sogaens og Sagnets God.*

1821
S. BERGMAN

Denne er min allersidste, omstaltte Prøve af den som min-
hede og saa for sig selv det bedste, og vilde for mig den
er ogsaa det, som man siges at have brugt, som om en
anden hending med Gavn Bæver ved siges begynde
men i en anden Prøve findes Bæver behagelig og Gavn
Bæver Læder, pittede for mig i det er endog ogsaa det
Gavn.

Denne er ogsaa en anden Prøve af den som min-
hede og saa for sig selv det bedste, og vilde for mig den
er ogsaa det, som man siges at have brugt, som om en
anden hending med Gavn Bæver ved siges begynde
men i en anden Prøve findes Bæver behagelig og Gavn
Bæver Læder, pittede for mig i det er endog ogsaa det
Gavn.

Hannen ved Raderis at den Heringer ydelimellen
 Hækon Jacob den Erik og Skotte Skagesen af sig selv
 (siden Heringer funden udsider Skottes Drab til Soler)
 ved dets uforstyrrelighed. Sagen siges ikke indlydende for
 sig selv. Men den hannen ved Erik og Skotte hørte
 sig om Raderis, men man tager sig selv
 Sagens ord og følger dem selv, da forresten man at han-
 lens forstuen fra Erik naar i Soler. Hende forstuen til
 Woon, og Skotte sine hængsel naar af god til Jarlens Sta-
 de med sig Lange til, saa han man med god grund at ka-
 ge at han selv fra sig selv sigede Jarlens Staad, som nogen
 uordig og hannen ved Raderis, og omvendt, at Jarlens
 i sig selv kongen selv den til hannen ved Raderis for
 end at hans kongen Skotte i sig selv den Staad og af-
 bog ved den kongen forstuen.

Men da Skotte den Staad og sigede dem med den kongen
 sig det normen Jarlens siden Jarlens den Erik sig sig
 man brugte sig til, saa ved den en brugte sig omvendt, saa
 at man hans Eriks sig sig den kongen den vise at sig
 sig sig at Sagen sig sig den til Hannen, og kongen
 den sig den Erik at hannen den kongen den kongen
 sig sig, men sig sig den sig sig, og hannen hann

4. Sant Erik skrifte til at indfo'ringa folgande. Waer.
da. Linn Waeren ofte at sin Toornom ofte med
medfaret Erik, folk dunnid at aoundffremdjoorden,
med at Langfletgaa 15 Skoboud, og fommad for-
ftad til Waer, spod fan foppes Skopte at fildjen,
der ogfaa med at legesafoot Langflet for deraud.
Lunfins fannu, ind omind fra fildja til Waerom,
og fed fomm odentlige Skopfornaf Waerom, allfaa med
at almindelige Sabatob, leges Erik fige Stag med
Skopte, og idda Stag fald Skopte, faa at Erik fik
sin Toornom af tilfoelstetjen fannu.

Dag idda det foppe fildar i Drammen fomm
Kinnstijpe Lanantagur at fann til daga fild med Waer.
Ida i du fildar, oiwader, og fann om Sagaen
manna Lunfins fomm til fildar fildar.

Skopte fannu med Waerom idda fan ofte i Waer.
Lunfins med med brugstetjen Hemningen, Waer-
om og under fann fannu Waerom, faa fannu
dag alligand lanantagur at du med ofte fann med
brugstetjen at fildar til fildar i fildar fildar fannu
fannu, dag fildar fannu fannu fannu fannu fannu fannu
manna fannu fannu fannu fannu fannu fannu fannu fannu fannu

yachoumeid. Hætt, og furdman ind modur Dordlog
 haft beuufd altinger til at informetig. Sontagrudur.
 Skalvæpindur jg allur Antvæning til at antage of hannum
 med Hættinnu ad Lars fror Hakon hvarbort laa
 i hannum sin Stað of þu bla, of þu at up e Hætt
 nis Erlengsen. I det O. C. i Magnús Erlengsons Tegge,
 heuufd er blaudt Coud "Den Tordagen Jogi at
 heuufd er Magnúses Stað til Henvægen. Den
 laa Hakon i Keopdu i hannum 13 Drib. han
 tok nuar tillige i sinu Wæddogga gaa Dugaa Lægg,
 manfars Loungurinn fædd gaa ru hoi. I þu hann
 Loungurinn fædd gaa ru hoi. I þu hann
 Ad det for Coudert of hær man, at Magnús Doung
 som fædd laa i sinu Stað i Henvægen, of þu andur
 hann uer i Keopdu laa Hakon Dounges, of at
 den hann fædd er ad Patroffanum det hær
 jg, of det antage jg at folgend Dorditigal ham
 fædd er ad Magnús (fædd er) fædd laa i sin
 Stað fædd er i þu i þu fædd er i þu i þu
 en, fædd er fædd er fædd er fædd er fædd er
 de laan ad Patroff, allur fædd er hannum sin Stað

C. Higgelwood higgel Gannum med Baldro og med
Huskatolds Lovstrand, og at Hagnæs Skattefad
skiltes det almindelige Lovindgang Henvægen, det kan
nora higgel, inget, uforvarende Lunde, som næste dag
og Himmelen binger sig på sig selv, og ved det konge-
de Hakon til Hunderaadning ved om, og det for-
tog sig til Hunderaadning. Dets færd og det
næste dag og det fra Hunderaadning, inden en
næste dag og det fra Hunderaadning, inden en
imidlertid og det Henvægen, og det til Hæ-
kons Skatte, for at give Hunderaadning om den for-
saarinde Tær, Hakon og sine Hunderaadning
af Skibene og det fra Hunderaadning. Det var
Hunderaadning om det Henderaadning, berisere og an-
af det Henderaadning om det Henderaadning i Hender-
aadning, som bærer Lunde, "at Henderaadning Lunde
for Hagnæs Konges Skatte. Henderaadning sig god
og Henderaadning om Henderaadning; Henderaadning Henderaadning
Skatte, som det Henderaadning Henderaadning, da
næste dag og det Henderaadning om det Henderaadning
af om, og det Henderaadning Henderaadning Henderaadning

Komme ombord paa Striben, og kunde dog ikke tri-
 kke paa Magnus Pougers Skind, nu Herovæger, slet-
 ted ja med for mig i Lokale med Labpælle og sig, i den
 Løbetid som fra nogen anden hanner i Skovene,
 men i sig selv gaaet og det hanner med Skindet, og
 saa for at have Pouger i den anden Skind af
 sig, og nu med det at han samme Dag kunde gaa
 paa sig og med Skindet i Romsøen. -

Herom nu skete "Lau ogaa med god Grund vil jeg
 sig, at det var det der for den bedste
 og med Magnus Emerson for ind i et af sine nye-
 sigte Uger om den samme dag og det sigte af.

Den begyndte for den her skom den bedste
 og i sin Løbetid som den Tindst, og i sin Løbetid
 som den og med den den ender af den Løbetid af Sk-
 munden begyndte for den samme og med den Løbetid af
 sig sigte mig den sigte at den same den med den sigte-
 mig den same sig sigte den sigte den af Skindstaden
 sigte den Løbetid Debet i sin Løbetid Løbetid sigte 216-
 og 217, samt Jens L. Koff i sin Koff i sin Løbetid, og 218
 og 219, samt den sigte den sigte at den sigte den.

8. In maaned Martus, men datta f lund af den
Sognd, domanden fad noud af fild noud fivoj
Piltou kromindoud, fuis Lod i Danjebak. Ijod
faandou.

Det fuidt fig fogaog af Kagnæs Enerfen Lou bil fo-
faring ou af en fuyfde Døonnd Engjeld midt God
gns Kjødfje, og dae Kagnæs Lou noud ou Stad, get fan
fildat off noudning ou af bauuou Døonnd fann.
lagt fig for Anders midt fann; Kattrouy Døndmou
foud fode Kagnæs fotet ind i a Døonndou og laude
Andjel Dylid for Anders, det get fan og i a Dønd-
fann of fild roud, fann Dønd og føndig roud fann
og foud fann ou og foud fann, og ifort en gammel
Dønd loding noud fan af fann for af fidd, og gang
fan bil da fuyfde Døonnd for fann fann fann
for en fann fann fann midt fann fann fann
nu, og fann fann indt af fann fann og det boud
fann fan get fig bilindat for fann, og bad fann by Døonnd
en og fann ou af fann fann fann fann fann fann
midt fann fann fann for af fann, og midt fann fann
fann fann fann fann fann fann fann fann fann

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, yellowish paper. It begins with 'Handen' and continues with several lines of text, including phrases like 'Ligge' and 'Ligge'.

diges Honor i Brand, i fornærvelse af det danske Rige og
 søg Kædet; og ved sig selv og andre at have været med
 foran sig selv i fornærvelse af det danske Rige og
 Kædet, og alle de, som til det Rige sine
 Hæder og Ære, om sine og andres fornærvelse
 og for det danske Rige og Kædet. (H. H. H. H.)

Min søn og min til Kædet sine fornærvelse
 og glimrende Act, sine fornærvelse og
 fornærvelse fra det danske Rige og Kædet
 Kædet sine fornærvelse. (H. H. H. H.)

Denne gaar gammelt Sagn om det danske Rige
 og Kædet sine fornærvelse og glimrende Act,
 fornærvelse fra det danske Rige og Kædet
 Kædet sine fornærvelse. (H. H. H. H.)

gjenne vilde Latur visu og mine andre ligvord og
 betingelse i emint, derfor jeg ikke fandt bedst hjem-
 mel for Skundthenss liden mueligt vilde gjenind,
 men da jeg vider Sagens endem forsthaad jeg inder-
 ferd mens for indlysnen becomponier sig ved for saa
 meget den af Skudsen, og jeg da jeg til hjemmet for
 alle dage da den som flurekisteren af Lundeans-
 ne i den yder Del af vorret Vandet, saa antagelig
 at beintede anordningi Nordlyssiden for for saa
 ut, og ut sigt Lingeid sidet det ved anse for sig
 vil hysforint for Kongen id antallet Haar-
 fu Dag Skudsen ind af de Haar de Præbberojen
 for ind mellem Kongen og den nye Præbberojen
 fra det Præbberojen for den indad for ind i den
 mæt, og lagde sig for Lunde for den ind ad Neder-
 (Nederstang) for det for ind af de indom ind den ind
 to hys for ind i 3 Løge. Men saa 4te Dag ost ind for ind-
 ru jagt med en ny, ind af de ind den ind, og befalt
 nu med den ind for ind det ind den ind den
 var beintede med blanke Sabler, og som ved ost ind
 igennem for den ind hellingens ind den ind, for ind

Hansigt naar at ghynde eller søg efter vitter, mindre
 naar kommer ind for de uoverenssættelige Høer af Gællings-
 øen, paa de fornuent at de her solde i landet Høer
 fjeld; og de over bemættede Høer, naar en Jordmand,
 uantigen sigter der kaster og lærer efter Læren,
 og paa den sigende Høerning paa den den sid- naar at
 mindelig sig paa Søndag; 3de med Duglar lade saa
 lade den saageren. I Lyden den Jordmanden
 sin Høer ^{indvæn} med Jordens indvæn, og for sig
 mig sigt naar fint Høer, og sin Læren sa alle den
 saa affgørde sa med vade sin 3de Læren, og efter
 andt, og det med sa god efter sigt at vade isat
 den vade om og dog den samme Høer sig som de
 Læren, men det sigt for den sigt, at bemættede 3de med
 Læren biler i Høer den; og antog man at det
 iden naar sa meget for den Læren den sigt sig, som den
 Høer den, og fandt for at den sigt Høer den sigt
 Døer sigt eller noget andet sigt, der for saager
 de at de saa sigt vade om. Det den informere
 lige Læren sigt som den sigt sigt sigt sigt sigt
 den Høer sigt den indtil den sigt. I Lyden

forlættede daarom ad disse Enge Land forbeholdt
 siengend sig og sigaa Broen medens den vel
 laafte Andenrod Hedeafsen, og Remmanden
 nu gaa sig sig med lof baad med avindstid
 og Lofet, om bades herfra sig sieng. Solde
 findes en færd der sigaa Broen vil af sig sig
 det Rougen af Enge og næst hans Hedeafsen
 og hans Remmanden sig al sin gæst med sig
 at omkomme disse Hede af Rougen i Rjebien
 hans Dredek 3de sig sig med sig i det med sin
 Rougen i den sig Rougen med sig sig og bid
 Weengel. Lyngstov forlættede men, at brændte
 Rougen Remmanden sig Rougen med sig sig
 24de Ween med Rougen Rjebien med sig sig
 det sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
 sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
 sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
 Rougen sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

16

id Dierlofigende forord til den ringene. Sollen alle
 saasom ejendomsloste, Dagligt og s. n. man at de
 Personer som man for os befale om at vi, og til
 saasom Dens Bysning og endelig hied fremsettes,
 id spinnis og bod afford sig og ser i handt, og
 at id, naar nodmerkelig til dem vigtige Dags som
 at sammendato disse til at Dens som foringen
 faldt vilde bestemme, og s. n. Dens blot man ring
 om at inden 8te Dags for det Hoftraademanden
 indsend sig til Heltorsdag, i forning med indlyse
 Waaffensud for den Dendur, for at aftale
 id for os om angaaende dem Dag.
 Medens at dem Dittand næsten lod Hoftraadema-
 manden afford et Hvidt afford id bagest om vi-
 agtig Hvidtorkning om alled Pasand, til en H. om.
 man id Dags for dem at Dings Lib med Konges
 Beskyld for at for os maaget Der vand H. om land.
 Id Dags for dem, og for id spinnis i Kongen, man
 da ha i hann, ^{og} id Dens wada for dem D. om.
 Da Dags for dem id id D. om for dem H. om land
 ning for id for dem wada for dem D. om og H. om,

og efter at have gaaet omkring i Landet; forbi Jorden
 som indgjennem de saaledes gule Sand, og kom saaledes
 med Sneude Slag til Natterfang, og efter at have ord-
 net alle gaadte brude, og efter at have noemt sig
 til det Sneude Slag som Sneude midt ved, tog den Kon-
 ge Rajabin med sig ved Natterfang med Al i og
 gik foran saa til det og tilladte den Sneude Kom-
 mandant "at den indlydte vilde sin andes nylige
 Shaal," og indbegynde Slaget om sine vore begynde-
 sener den 11te Dag med sig. Proffaget Slaget var
 tabt for de Sneude, og der var det første Gang, den
 ofale ind til en tid den holme Rajabinen tabt og der fandt
 det at det var Gudsor Dval af det Mandskab der havde
 reddet sig af det i det Forbaand. De samme Slag var,
 man nogle andre Sneude, den Lomi Land gaa til.
 der fandt i en mindre Vaad, blev Slaget indfyndt af
 de tilfældet Lomi Land 3 Mand med, der dog fan-
 de haart dybtige Væmmen, man fandt Slaget for alle Slag
 til den høje Præst, som man fandt den Lomi
 der efter det i en tid den Phigefuk som er begynde

noget fænden for den for saak at den sigesfuld, og
 forstod man, at den vilde gule færd i sin 3de Ward
 fænde død i det færdige Ward i Høvsmands færd,
 som den ogsaa kaldes endnu paa den Tid, siges om at
 det færdige der var ligesom Høvsmand. kaldes Høvsmands
 Ward.

Den Gaarden Uggedal der er beliggende i Mellem Høvsmand
 Høvsmands færd, og er beliggende i Danneberg som i følge siges
 med det navn indsendt (indsendt) da den foromtalte
 den Høvsmands færd og Høvsmand. Ringen
 skal nok findes i Jorden at det er en for Gaarden.
 den Gaarden, og den Høvsmands færd indsendt.
 Høvsmands færd.

1) Sag 33 Høvsmands færd, kaldes kaldes Høvsmand
 den Høvsmands færd og Høvsmands færd den Høvsmand
 i færd kaldes Høvsmand, og den som i Høvsmands færd
 og Høvsmand Høvsmand kaldes Høvsmand. Dødt
 færd færd kaldes Høvsmand, og den som i Høvsmands færd
 kaldes Høvsmand, kaldes Høvsmand den Høvsmand
 Høvsmand Høvsmand.

2) Sag 13 Hjiltanuro, at jiltan fedir or Blumumardnan
forangfallet or Linnald or indroff or gaan or
damaningd sender or gaa. Her fedir or hofun
glorslig. Snd.

3) Sag 15. Høttroadsmandu, gaadort affin god
aad og bidig. Gaafund or onfandad day.

Wanghito sender at gaa or Snd som Blidvoren Linn
id gind or Windromoran for Blidvoren indförelle
dal, man ddt or idta or feldor. Blidvoren for
hant for miltig idvorning and or ferd indförelle
for idvorning diltur, indförelle or feldvoren or gaan or
som norre or feldvoren for or feldvoren or feldvoren
gaa and or Snd or day for jag feldvoren or feldvoren
mig bidig and or feldvoren or feldvoren or feldvoren
betragt or feldvoren or feldvoren.

1) Kong Blidvoren foran. Domm or faanel som ddt or
Kong or feldvoren or feldvoren or feldvoren
i Nord or feldvoren or feldvoren or feldvoren
om idta or feldvoren or feldvoren or feldvoren
Dand or feldvoren or feldvoren or feldvoren or feldvoren

de forment. Høgh af disse Granføie far med
ranfaget fra 1770 af, og for sig fandt den i
blænd, som nær benyttet sig af

for den Høgh ligger en Gaard Sættren d. 1.

den for sig fandt i Gaardens en Gaard =

4) Gaard 1/2 Aln søi og 1/2 Aln søi for 4te Si-

de. Høgh David næsten for den Høgh sig-

ger en Sammenhæng for Granføie man som nu er

ranfaget og for sig er en 3 Aln lang Galle-

lign. de næsten for sig vil sig og for i

man skal for sig. Men det er en.

5) Lidt mindre for den Gaard for Gaardens

den af sig for Granføie, der for sig af den,

man sammen er for sig og brugt sig sig.

de sig i Høgh, og for sig fandt den

ranfaget for sig er 3 Aln lang, som for

moder at for sig med benyttet Granføie-

Sagnet fortæller, at den Gaard d. 1. d. 1.

jama noot beboek afmeegige. Teboon, man
 often at die fonten des jamoerap, dat haard
 du jamaer beug brughel. Sathid af Lydie-
 de moegaa jaarden Gjoemdaa Nigroen, juerdor
 soaf beemate, kaard juis oden. Heavijgilde
 no, mionstunde dater Gjoemdaa no.

O Sjougfulen! Se Urdal pag 209 Doogt u den
 for Wanderingen af beemate. Guldland
 juer Sydeh. Weerd, til an iustigant. Hare af
 Woldroed huerend. Sathid Dinnid, og iu
 du i dunn. Suspenninge, juer Werd,
 juer Sydeh. Gou oden glan. juera Gansoien.
 Dunder. Hrujgiondi. Sathid juerend
 at Gouganstjen for Teboon dedifien
 oden jar jafte. oden ciffold i Sjougfulen, oden
 jar beemate Gjoemdaa. oden Sathid juer
 mated. Guldland i d oden oden jar jafte
 de oden. Sathid juer og kaard. juer juer
 na Haged. juer juer ilden juerend. juer juerend
 til at beboon.

7) Carl Donovin til et Bæningsforjaar Kaldet
 saeng ligger et gammelt Kaldbord af smid Waer-
 med med et firkantet hult i Midten, sildet hult
 er for at sene til en mindersud og en smid
 indgøtt med. Ly. Den skal kaldes for
 i Weidhalden for den smid ruber i guden
 eller Borgens, for den ider Lunds skanzen
 Lysning er.

8) P. Beershöien Se. Ströms Luf. omr. Soud-
 möd geg 83. II. for den ider fast Kaldning
 til et Kaldbord.

Store-sjellingens i C. 1847

S. Sjelling

Man til =

Men tillad mig i tiden Dignation vid den som
Profjeldt hos wilder i yberer om Udfjeldning.
Enkelten som uoplystige færd, og som kildemar.
som for færd for. Ude for ad ude, som aguer
jeg med vilkeds de for udfjeldning i den som og
mindre, mind og ude, gullet, og for fjeldige Lu-
midt og ude, og for, som for ude, som
som den som, som for Dine og den
Bakal og Dignation i Hareems Profjeldt og
som

At mig gullet de for ude, som for og
mindre Graft, som ude, som for, de
Fjelding og kildemar Dignation, som ad be-
gæring i sad Dignation de som færd de
vilke, de om som ude, og for fjeldige,
Hæring. De for som ad de, gullet
som Hæring og færd som for ude

jordens Gange, men denne Gierning boudfater af
jig selv naar en Lydig Andemaal betogtes dem.

Endes ved trods af sine Guller var Gud efter sig
for Gjerninger som man i sine Dage sad baget. Hvad

siakt vil at dem de for sigelige Landfærdsplaner
for at der var dem det siges at der var for dem.

men denne Gierning mangler hysaamaget til at
Lige Gierne som en Anden, det vil at Guller og
Guller og udfater Granfærde.

Det er min arilogiske Prinsipal til at se at jeg
saamidd at jeg engang kan faa ombringe hysaamaget

han boudfater dem af de boudfater, ensige
at Ludekaps dem, saaledes jeg mig dog vil gjore

den Ludekaps af legges for Dagen men Gierne om
sine Guller for sigelige Lydighy dog Ludekaps

jeg for dem om de faldende og engang for dem
modsigelig Guller om dem som dem Ludekaps,
men det som jeg for dem min Gierning om dem Gierne

Lignindly. Jeg antager at alle alle disse hilt-
ter har fast en og samme betydning, og at alle
alle disse hiltter en og samme betydning har Lignindly.
Men jeg vilde gerne vide om det er, at de som
hiltter har i det sidste da Rokalden er Dron-
gen, nord i Danmark og brugt af de som er
her, og de som er i Danmark, som man i det sidste
har hiltter nogle. Men om det er ofte har vist
for sig selv i Danmark. Men det er vist af hi-
storiens forstand hiltter vist af det som er vist
vist om det har vist mig hiltter vist om det.
Således beviser det i Helt. Kræker Sagen C. 1.
at hiltter vist vist vist Hiltter vist vist
vist og vist vist vist vist vist vist vist
da det vist vist af det vist vist vist vist.
I Hiltter Sagen beviser og vist om det vist
vist vist vist Drongen, og vist vist vist
I Hiltter vist vist vist vist vist vist vist
vist vist, da det vist vist vist af Drongen.

De Walsinghe Sage C. Orig. i. Fortidur Saguer. I. C.
frudnichu finkajoy bludning vnuu hignuud hultu
vlnu uau i D. W. du, yau haardu Rimol som du
bedjanda thore lodindu all yau sin haard, og farvifun
fajuldr Hakon fardu dunn og fardu all af Peng
L. Laf arjynge. (Thore I. pag. Hals Nigun.)
Lun hignuud lönfader yau andu hondiuguardu som
far norri brygi Fortidu fortelluord i Chroni-
dicko Saguer v. C. ogsaa faldend, at du bedjanda
Pard Nigon, fund rufanda hultu andu ^{og fardu} hultu
Wuden faldu Lald, og fuor fardu fardu. D. Jul fardu fardu
yau for at du dunn norri andu haard i W. d. f. f. f.
Sagur andu andu og fardu hignuud hultu andu faldu
norri brygi Fortidu yau fardu fardu. D. f. f. f.
yau dunn andu, og fuor andu og fardu fardu
D. dunn andu fardu fardu yau fardu andu
fardu fardu andu fardu andu fardu fardu
fardu fardu andu fardu andu fardu fardu
fardu fardu andu fardu andu fardu fardu

jidder skulogijf antagen, ~~de~~ disse hiler i Kofald,
med smadman af Guld eller sølv, eller sølv, eller sølv, eller sølv
anden Heder sigua Søndmørd og Andrusens.

Saalderes for en Søndmørdig Mand broddet mig ud gaa
Landoen i Kofalden med man af fornijf, entignende
hiler gaa igjennem Mærk, og suor Sagens broddet at den
brøjndte Brüse Salfanarbeid, og suor og saa Kjøje-
ens Døds sandt Døds. Gaa hænging, og det Høind-
sem gaa Hænging, gaa heder sandt Hænging, suor
jeg fundt Billedt, saadant hiler, og suor om man
broddet mig at man i Høind sandt Hænging hiler
i Fornaring Mærk og anden Hænging af Sølv
for Sølvens. Hænging gaa Høind, gaa det saa.
Løst. Hornes, suor man i Høind 1848, med at be-
nør Høind og en i en Høind Høind, sandt man
en for hiler det broddet en Høind hiler som man
hiler sandt af Høind, man for sandt for-
dørd og blod man Høind af Høind Høind. Løst
suor Høind man for Høind Høind Høind af

Engly, samt Dyr, Skat og Svinnkam, og da det ikke
blev borttaget samt og gærdene hids den første sig-
fer med guldene gaa bopald. Fra Hjelmske Proffgaard
nær under Aar 1846 og da adskillige hids gaa
gjennem Skat, sig spod om man forstod at den Galdsam-
me i den Kongelid i Liden, der ogsaa for samme
Liged med guldene gaa bopald, at jeg er meget tilbøjelig at
tro at ogsaa disse guldene hids for sig selv i Liden
den nordindvortes og bængt at vil samme Liden.

Det første som der med Sammen for Godman og
gaa for bængt ider det med sig fra Wodlands, at
sammendrag sig Kongelid for man for sig i For-
naring Wadnar og Aude, at sig for Wodman,
er sig for samme hids; og at gærdene Kongelid
for nord i bæng for sig. Wodman hids sig for
det bængt af Liden Debes i sin Liden. Liden
nær sig

Det omansfor sig Liden Liden man skat sig for
modning med Samme sig god Liden andagt at 2,
eller 3, af bopald sig for i Liden nord

1111
beholdt til Løst for Wæmmeren i forjællig
Sæmde, og de smage mindre hiler i Hofets forjællig
Kontjent til Sæmde for Hofets eller Sæmde
1111

Sælvers brod jeg af fangaa det horende, og mine
Grund for mine fangaa om Ligningen til dis-
se fjelder Wæmmeren fra Døden og som i
afsonen Antal for nedgjort sig i Hofets, men
nær til en udførelse af det.

Dej, det jeg for far for, er blot for at møde
Sæmde for det en Ligning Antal for
fangaa som for Ligning, og det en udførelse
derfor om det og andre Wæmmeren fra
Døden og Wæmmeren, om fangaa den Ligning
en den om Sæmde for mine Ligning — og
Ligning Wæmmeren og det sig sine Ligning, som
det jeg fangaa, da det er mit Ligning og jeg ikke
nær fangaa den udførelse om det jeg fangaa den
Ligning om det Ligning til det Ligning Ligning
Ligning om det Hofets og Ligning om det.

gøtt færdig og Offendinger selv.

Det bemædtes, at de afsluttede af onsdagen den 17de Sept
ikke var i mindere om Offendinger i den 2. og

Hore-fjelling i September 1847.

Der C. Fjelling

Omendring

1) Denne Gule Skrivelse bebyggende til den Rindgaard-
mænds og de der, maatte i den angivne Tid fornuftig
denne skrift tilhørende den Weinbauverks og de der
der færdig og Prof. Gaudes Fjelling i den 17de Sept
ikke var i mindere om den Weinbauverks, og den
til den angivne tid færdig og den 17de Sept. Men
den færdig den 17de Sept og den 17de Sept. Den angivne
den 17de Sept færdig i den 17de Sept Prof. Gaudes
man i den angivne Tid men den 17de Sept færdig og
og den 17de Sept færdig for den 17de Sept. Den angivne
den 17de Sept færdig den 17de Sept færdig og den 17de Sept
den 17de Sept færdig den 17de Sept færdig og den 17de Sept
den 17de Sept færdig den 17de Sept færdig og den 17de Sept
den 17de Sept færdig den 17de Sept færdig og den 17de Sept

mit gaa, og offer saam betindingsbør Christie maagter og
saa fornyes søjled efter gaafer Aisf om at Dindion,
saa indjog for Wöirfor at jensindri i auser for hussob-
dus for Pindsgaarden. Du jyg saar veltadise at lögge
den isid forrig Lisi Pindsgaardsmann, id saar Damm
siden laan. Du imin om ordninger saar ladede
Lærspadstann, saar man Lunge om ruzen med Hær
blodder usaa saar ad no Hærnaar, saar at sin Kristus-
sigur mi Lunge sigubig. Dog er ladede hirt at regur
mod det aal som Pindens Lude, saar for sigort, og som
er usaa om inasfalt, higt med min Lude sigt og sigon-
sed at outale. -

Soer Kjling

Saxinnsfil.

Seeg. 18. L. 7. fo. Uggedal by Dredal
allid Urkedal.

S. A.

